WIKIPEDIA

Filippinsk

Filippinsk Filipino	
Brukt i	Filippinene
Antall brukere	*(som tagalog)*
Lingvistisk klassifikasjon	Austronesisk Malayopolynesisk Borneofilippinsk Mesofilippinsk Tagalog **Filippinsk**
Offisiell status	
Offisielt i	Filippinene
Normert av	Komisyon sa Wikang Filipino
Språkkoder	
ISO 639-2	`fil`
ISO 639-3	`fil`
Portal: Språk	

Filippinsk (filippinsk *filipino*, tidligere *pilipino*) er sammen med engelsk offisielt språk på Filippinene. Det er et austronesisk språk, basert primært på tagalog. Det er *de facto* en standardisert versjon av tagalog, men *de jure* et separat språk.

Historie

Den første filippinske nasjonalforsamlingen opprettet 13. november 1937 det Nasjonale språkinstitutt, som hadde som oppgave å finne fram til et nasjonalspråk. De valgte å basere dette på det dominerende språket i landet, tagalog. Faktisk var (og er) det flere filippinere som har cebuano som førstespråk, men tagalog har alltid stått sterkere som fellesspråk særlig fordi det tales i hovedstadsområdet. I 1961 fikk språket navnet *pilipino*, som senere ble endret til *filipino*. I 1973 ble det formelt introdusert for befolkningen.

I den filippinske grunnloven av 1987 ble språket anerkjent som nasjonalspråk og definert som offentlig språk sammen med engelsk.

Alfabet

Filippinsk bruker et modifisert latinsk alfabet. Da språket ble utviklet, innførte Lope K. Santos abakada, et alfabet bestående av 20 bokstaver hvor ingen lyder blir duplisert og hver bokstav representerer bare én lyd. De 20 bokstavene er a b k d e g h i l m n ng o p r s t u w y. Svakheten med abakada er at det bare dekket lydene i tagalog, og ettersom det nye språket også skulle inneholde elementer fra andre filippinske språk, måtte alfabetet utvides.

Det ble dermed innført et utvidet alfabet i 1976, som består av 31 bokstaver. Dette er de 26 bokstavene i det engelske alfabetet, de 4 spanske bokstavene ñ, ll, rr og ch, og bokstaven ng, som representerer en nasal lyd fra tagalog – denne var dekket av abakada, men man ønsket å regne det som én bokstav. Før filippinsk ble offisielt språk i 1987 fjernet man de spanske bokstavene rr, ll og ch, slik at alfabetet som brukes nå har 28 bokstaver.

Oppfatninger av språket

Språket har vært, og er, kontroversielt på Filippinene. De tre vanligste syn på det er:

1. Filippinsk er bare et annet navn for tagalog, ikke et eget språk.
2. Filippinsk er en blanding av alle de filippinske språkene, med innlånsord fra engelsk og spansk.

3. Filippinsk er tagalog med innlånsord fra andre filippinske språk og engelsk, og representerer ikke annet enn tagalog slik det snakkes i det sentrale Luzon, det vil si områdene rundt Manila.

De fleste anser filippinsk for å i bunn og grunn være det samme som tagalog. Fra andre blir det påpekt at det er mange ord som ikke kommer fra tagalog, men man blir ikke enige om hvorvidt disse skal defineres som innlånsord i tagalog, eller om det virkelig er skapt et nytt språk.

Den reelle situasjonen på Filippinene er at mange bruker en kombinasjon av tagalog og engelsk, som på folkemunne kalles *taglish*, som lingua franca, mens i andre sammenhenger bruker tagalog i en renere form. En høyform av tagalog omtales gjerne som *deep tagalog*, der innlånsord fra andre språk er forsøkt erstattet med «ekte» ord med malayisk opprinnelse. Til og med for enkelte filippinere med tagalog som morsmål kan denne målformen fortone seg tung.

Blant filippinske innvandrere i Norge utvikler det seg en særlig norsk form for *taglish*, med utstrakt bruk ord innlånt fra norsk.

Hentet fra «https://no.wikipedia.org/w/index.php?title=Filippinsk&oldid=17397563»

Denne siden ble sist redigert 23. mai 2017 kl. 21:54.

Innholdet er tilgjengelig under Creative Commons-lisensen Navngivelse-Del på samme vilkår, men ytterligere betingelser kan gjelde. Se bruksvilkårene for detaljer.